

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1412/2023
30.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Тодора Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 311/22 од 31.03.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1 63/23 од 30.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 311/22 од 31.03.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1 63/23 од 30.10.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се, у преосталом делу, захтев за заштиту законитости, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 311/22 од 31.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати на рачун Основног суда у Пироту, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 63/23 од 30.10.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Пироту К 311/22 од 31.03.2023. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Тодор Крстић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде засноване на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то: на потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног од 31.10.2019. године и службеној белешци о механоскопском уклапању комада дрвета са криминалистичко-техничком документацијом бр.Ув 241/17, за које не постоји писмена наредба суда, због чега су, према ставу браниоца, наведени докази по начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3, став 3. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи и то да је првостепени суд дана 31.03.2023. године одржао и закључио главни претрес без присуства окривљеног, чије присуство је било неопходна претпоставка за одржавање главног претреса, сагласно члану 377. став 1. тачка 2) и члану 380. ЗКП. У вези са тим, бранилац, даље, истиче да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 507. став 2. ЗКП, на коју одредбу се позива првостепени суд, да се главни претрес одржи у одсуству окривљеног, имајући у виду да суд претходно није узео изјаву тужиоца, а присуство окривљеног на главном претресу је било нужно, јер пре тога није био саслушан пред судом.

На описан начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног у суштини указује да је главни претрес одржан без лица, чије је присуство на главном претресу обавезно, односно на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, то је Врховни суд, захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**